

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(β)(i) του Ν. 33/64 - Μεταβατικές Διατάξεις)

(Έφεση κατά απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου
Αρ. 111/2018)

25 Ιανουαρίου, 2024

[ΛΙΑΤΣΟΣ, Π., ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ

- ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ,
- ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ,
Εφεσείοντες,
ΚΑΙ

GEORGE PAMBORIDIS LLC,
Εφεσίβλητοι.

---

*Μ. Κοτσώνη (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, εκ μέρους
του Γενικού Εισαγγελέα, για τους Εφεσείοντες.*

Μ. Αγαθοκλέους (κα) και Ε. Μιχαηλίδου (κα), για τους Εφεσίβλητους.

Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου
θα δοθεί από τον **Λιάτσο, Π.**

Α Π Ο Φ Α Σ Η
ex tempore

ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.: Με προσφυγή που καταχώρησαν οι Εφεσίβλητοι-αιτητές, αξίωσαν δήλωση και/ή απόφαση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Υπουργού Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (η Υπουργός), η οποία τους κοινοποιήθηκε στις 11.11.2014 και η οποία αποτυπώνεται σε επιστολή της ημερομηνίας 6.11.2014, ήταν άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος. Αφορούσε απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής, που υποβλήθηκε εκ μέρους των Εφεσιβλήτων, κατά απόφασης του Διευθυντή Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ο Διευθυντής). Με αυτήν ο Διευθυντής

επιβεβαιώνει ότι, το φιλοδώρημα που χορηγήθηκε από τους Εφεσίβλητους προς τους εργοδοτούμενούς τους, ενέπιπτε στην έννοια των ασφαλιστέων αποδοχών, όπως αυτή καθορίζεται από τον σχετικό **περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμο, Ν. 59(1)/2010** και, ως εκ τούτου, οι Εφεσίβλητοι είχαν υποχρέωση καταβολής εισφορών, σε σχέση με ποσά που δόθηκαν στους εργοδοτούμενούς τους για τα έτη 2008, 2009, 2011 και 2012.

Πρωτοδίκως, τέθηκε σειρά από λόγους ακύρωσης, πλην όμως, η ευπαιδευτη Δικαστής περιορίστηκε στην εξέταση ενός και μόνο θέματος, κατά πόσο η επίδικη απόφαση ήταν επαρκώς αιτιολογημένη. Ήταν η πρωτόδικη κρίση ότι η υπό αναφορά απόφαση δεν καλύπτετο από επαρκή αιτιολογία, ούτως ώστε να, *«... επέτρεπε στο Δικαστήριο να αντιληφθεί γιατί δεν μπορεί να εμπίπτει στις χαριστικές (ex-gratia) πληρωμές, στην επίδικη υπόθεση, υπό τα πραγματικά δεδομένα που έχουν περιγραφεί και φαίνονται στο περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων, το επίδικο φιλοδώρημα. Ο έλεγχος της διακριτικής ευχέρειας της Υπουργού είναι αδύνατος γιατί ελλείπει η*

ερμηνεία του όρου «χαριστική πληρωμή (ex-gratia)». Η υπαγωγή των πραγματικών δεδομένων της υπόθεσης εκτός της έννοιας της δεν μπορεί να γίνεται κατά το δοκούν και περιστασιακά, χωρίς ερμηνεία γενικής αναφοράς». Ως αποτέλεσμα, η προσφυγή οδηγήθηκε σε επιτυχία και η επίδικη απόφαση ακυρώθηκε.

Με την ενώπιόν μας έφεση, προσβάλλεται η κρίση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, ως προς το αιτιολογημένο της επίδικης πράξης. Προωθείται η θέση ότι υπάρχει πλήρης αιτιολογία, όπως εντοπίζεται τόσο στην επιστολή της Υπουργού, ημερομηνίας 6.11.2014, όσο και στο περιεχόμενο του φακέλου της διοίκησης.

Είναι βεβαίως βασική αρχή της νομολογίας μας, ως προς το ζήτημα της αιτιολογίας, ότι αυτή θεωρείται επαρκής στις περιπτώσεις όπου παραθέτονται τα απαραίτητα στοιχεία στο Δικαστήριο, προκειμένου να ασκήσει τον αναθεωρητικό του έλεγχο, προς διακρίβωση της νομιμότητας της διοικητικής πράξης. Στοιχεία τα οποία, κατά πάγια νομολογία, μπορούν

να συμπληρωθούν από τα όσα ο διοικητικός φάκελος περιλαμβάνει και από το σύνολο της όλης διοικητικής ενέργειας, νοουμένου ότι αυτά συνδέονται με την προσβαλλόμενη πράξη και καταδεικνύουν τους λόγους που οδήγησαν στη ληφθείσα απόφαση.

Έχοντας κατά νου τη νομολογιακή αυτή καθοδήγηση και τα όσα περιλαμβάνονται στην επιστολή της Υπουργού, ημερομηνίας 6.11.2014, με την οποία κοινοποιήθηκε η απόφαση επί της ιεραρχικής προσφυγής των Εφεσιβλήτων, είναι η κρίση μας ότι, η πρωτόδικη κατάληξη επί του θέματος ήταν εσφαλμένη.

Στην πιο πάνω επιστολή, περιέχεται πλήρης αιτιολογία για τους λόγους που οδήγησαν στην απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής, λόγοι που καταγράφονται και στη σελίδα 8 της πρωτόδικης απόφασης. Συγκεκριμένα, η τακτική καταβολή του φιλοδωρήματος για τα υπό συζήτηση έτη, κατά τρόπο που δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως «έκτακτη προμήθεια», το στοιχείο της επανάληψης, η συνάρτηση της καταβολής του

φιλοδωρήματος με την απασχόληση και την αξιολόγηση της απόδοσης των εργοδοτούμενων και οι φορολογικές δηλώσεις των Εφεσιβλήτων για τα υπό αναφορά έτη, καθώς και σχετική επιστολή ημερομηνίας 28.1.2013 για τα φιλοδωρήματα που καταβλήθηκαν για το έτος 2012.

Προσθέτουμε ότι, η κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου, ως προς το τί υπολειπόταν προς τεκμηρίωση αιτιολογίας, ήτοι *«ερμηνεία του όρου «χαριστική πληρωμή»*», είναι εσφαλμένη. Τούτο δεν συνιστούσε τίποτε άλλο από το ζητούμενο στην προσφυγή. Δηλαδή την κρίση του πρωτόδικου Δικαστηρίου επί της ουσίας, με δεδομένη την απόφαση της Υπουργού και τα όσα στοιχειοθετούσαν την αιτιολογία, όπως καταγράφονταν στην επίδικη πράξη.

Στη βάση των πιο πάνω, η πρωτόδικη κρίση ανατρέπεται. Υπό τις συνθήκες και δεδομένου ότι δεν εξετάσθηκε επί της ουσίας της η προσφυγή και οι λόγοι ακύρωσης, παραπέμπεται στο πρωτόδικο Δικαστήριο.

Αναμένεται ότι θα εκδικαστεί χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση.

Τα έξοδα της έφεσης, στο ποσό που έχει συμφωνηθεί των €1000, επιδικάζονται προς όφελος των Εφεσειόντων. Σε ό,τι αφορά τα πρωτόδικα έξοδα, αυτά να ακολουθήσουν το αποτέλεσμα διαταγής στην πρωτόδικη διαδικασία, όπως θα λάβει εκ νέου χώραν.

Α.Ρ. ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.

Δ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, Δ.

Τ. ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Δ.

ΣΦ.